

цы те) ѧзꙑцы те си ѿ кóлестъ:

11 И похвліха Б҃га небесна-
го ѿ колестъ ти си ѿ ѿ рány
ти си, ѿ не поклáхасе ѿ свой
ти дѣла.

12 И шéстъю йггелю ызлеј
своа та чáша на голѣма та
рѣка Енфратъ: ѿ пресжхна
вода та ѿ, за да се приготви
пътъ на цáрове ти, който
(шéха да дойдатъ) ѿ восто-
ката солнечный.

13 И (послѣ) видéхъ (че
ызлázехъ) ѿ оуста та змíна,
и ѿ оуста та звѣрова, и ѿ
оуста та на-лжлýвъа про-
рока, трї нечисти дѣхове като
жáбы:

14 Тiа са дѣхове ти дѣмнин-
ски, който прáватъ знáменїя,
и който хóдатъ при цáрове ти
на-сíчка та вселéннаа, за да
ги сокератъ на бóй въ го-
лѣмый ѕнýй дéнь на-Б҃га вse-
держитела.

15 Это, ѧзъ юдемъ като
тать: клажéнъ є, който бóдр-
ств8ва, и който си вárди дрéхи
ти, да не хóди гóль, и глéдатъ
м8 срамота та.

16 И сокрà ги на мѣсто то,
коёто се нарýча Еврéйски
Прмагедdѡнъ.

17 И сéдмью йггели ызлеј
своа та чáша на возвѣхатъ:
и ызлѣзе гласъ голѣмъ ызъ
цéркви та небесна ѿ престо-
латъ Б҃гii), и говореше: со-
вершише.

18 И выдоха свѣткавици ѿ
громове ѿ глаове, ѿ выдѣ го-
лѣмо землетрасенїе, каквóто
не є было никога, ѿ каквóто
са созданы человѣцы ти на
землѣ та, только мнóго голѣмо
землетрасенїе.

19 И распаднасе голѣмъ
градъ на трї части, ѿ градовѣ
ти ѧзъчески паднáха: ѿ голѣ-
мъю Бабўлѡнъ се поменѣ
предъ Б҃га, за да м8 дадѣ (да
испíе) чáша та съ вѣнѣ то
гостно на-гнѣватъ си.

20 И сéкой ѡстровъ вѣгъ,
и горы ти се не намериха.

21 И градъ голѣмъ, (тѣжокъ)
кóлкото талантъ, паднà ѿ
негd то на человѣцы ти: ѿ
похвліха человѣцы ти Б҃га за
рана та ѿ градътъ, защо то
кéше мнóго голѣма рана та
ѿ негw.

ГЛАВА 31.

И дойдѣ єдинъ ѿ седьмъ ти
Йггели, който держéха седьмъ
ти чáши, и говори съ мéне, и
рече ми: дойдї да ти покá-
жемъ съдътъ на-голѣма та
клавднїца, којто сѣдї надъ
мнóго то вóды:

2 Съ којто са клавдство-
вали цáрове ти земстїи, и
оупивали са се ѿ вѣнѣ то на-
клавдодѣянїе то ѿ жители ти
земни.

3 И завéде ме въ пъсто мѣ-
сто съ дѣхатъ: и видéхъ же-